

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۱۰۸۳۷ مورخ ۱۳۸۲/۲/۲۲ و پیرو نامه شماره ۸۲/۳۰/۳-۳۴ مورخ ۱۳۸۲/۲/۳۱

« طرح تجارت الکترونیکی »

مصوب جلسه مورخ شانزدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی در جلسات شورای نگهبان مطرح شد که نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد:

۱- در بند «الف» و «ب» ماده (۲۰) تقیید بند «الف» به اینکه «نوقت معقولی برای اقدام داشته باشد» و تقیید بند «ب» به «از لحظه ای که بداند یا باید بداند» موهم این است که با نبود وقت معقول - در بند «الف» - و نسبت به لحظات قبل در بند «ب» اعمال انجام شده صحیح است در صورتیکه شرعاً در این دو فرض آن اعمال باطل است لذا باید عبارت هر دو بند اصلاح شود تا شبیهه شرعی برطرف گردد.

۲- ماده (۲۱) موهم این است که هر داده پیام را مجزا و مستقل بحساب آورده است، اگر چه مجزا بودن آن دو برای مخاطب ثابت نشده باشد و این مطلب خلاف شرع است لذا باید بنحوی که شبیهه شرعی برطرف شود اصلاح گردد.

۳- در ماده (۲۴) اطلاق آن در صورتی که «داده پیام» ایجاب عقد باشد و مخاطب به استناد آن قبول کرده باشد حق الزام مخاطب بتصدیق وصول داده پیام و اگر تصدیق نکرد اثری بر ایجاب بار نیست، خلاف شرع است.

۴- الف) صدر ماده (۴۱) که حکم به برگرداندن مبلغ دریافتی کرده است اگر شامل موردی شود که در حین معامله امکان ایفای تعهد بوده است و سپس غیر ممکن شده است و همچنین شامل موردی شود که برای همیشه وفای به تعهد غیر ممکن نباشد و خریدار و خواهان خدمات آماده صبر کردن تا پسندیدن و امکان ایفای تعهد باشند اطلاق آن خلاف شرع است و اگر مقصود غیر این دو صورت باشد بدون اشکال است پس ز بیان مقصود اظهار نظر شرعی خواهد شد.

ب) در ذیل ماده مذکور عبارت « مگر اینکه ... » چون موهم این است که در این صورت برگرداندن مبلغ دریافتی لازم نیست و آن خلاف شرع است لازم است ایهام برطرف شود، و اگر به این صورت اصلاح شود: «که در این صورت علاوه بر استرداد مبلغ دریافتی به حداکثر مجازات مقرر در این قانون محکوم خواهد شد» ایراد رفع خواهد شد.

۵- اعلام ارائه کالا یا خدمات مشابه به مصرف کننده در ماده (۴۳) به شرائط ماده (۴۱) ارجاع شده است در صورتیکه در آن ماده شرطی وجود ندارد لذا از این جهت ابهام دارد باید روشن شود تا اظهار نظر گردد.

۶- شمول اطلاق ماده (۶۱) نسبت به مواردی که محتوای داده پیام از اموری باشد که نشر آن از نظر اسلام حرام است- مانند فحشاء و دعوت به فحشاء و کارهای حرام و دعوت به افساد و مقابله با نظام اسلامی و مانند اعلام اعتقادات باطله و دعوت به فراگیری آن توسط اصل ساز یا دیگری- خلاف موازین شرع است.

۷- مواد (۶۳) و (۷۷) از این نظر که برای پدید آوردندگان آثار تحت حمایت قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ و قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی مصوب ۱۳۵۲ همان حقوق مذکور در این دو قانون را برای مؤلف قرار داده است لذا شمول اطلاق آن نسبت به آثاری که در ماده (۲) قانون مصوب ۱۳۴۸ و موجد قانون مصوب ۱۳۵۲ ذکر شده در صورتی که مشتمل بر مسائل خلاف شرع یا مفسده زا باشد خلاف شرع و معایر بند (۱) اصل سوم قانون اساسی شناخته شد.

۸- چون اطلاق ماده (۶۶) شامل مواردی می شود که نیاز به قانون دارد لز این جهت واگذاری آن به آئین نامه ای که مطابق بند «د» ماده (۸۲) نهایتاً به تصویب هیأت وزیران می رسد معایر اصل ۸۵ قانون اساسی شناخته شد.

تذکره: عبارت (به شرح مواد آتی عمل خواهد شد) در قسمت اخیر ماده (۲۲) با توجه به مفاد مواد بعدی اشتباه است و برای اصلاح باید این عبارت حذف و ماده (۲۳) به آخر ماده (۲۲) اضافه شود.

دبیر شورای نگهبان

احمد جنتی

۳۱